

Situation i England og andet saadant. Men det, jeg synes, vi fra Rigsdagens Side kunne kræve af den højtærede Finansminister, der altid overfor os fremhæver sine grundige Undersøgelser og indgaaende Overvejelser som noget, vi skulle lægge meget Mærke til, er, at den højtærede Finansminister ikke fremlægger saadanne Tal for os uden en lille Smule at kritisere disse Tal. Hvis han havde gjort det i dette Tilfælde, vilde han have set, at det Tal, han der havde faaet anført og opgivet af Statistisk Bureau, var et ganske umuligt Tal, et Tal, som aldeles ikke kunde tænkes blot nogenlunde at angive Omfanget af den direkte Beskatning i England. Og saa vilde han have været fri for at komme her med et saadant Tal, og, for en Tid i alt Fald, føre Rigsdagen paa Vildspor. Hvis man ikke tilfældigvis havde haft Lejlighed til at undersøge det nærmere, vilde dette Tal være gaaet sin Sejersgang over Danmark i den kommende Vinters Agitation; vi vilde have mødt det atter og atter som et Hovedpunkt i de Herrers Avisartikler og paa deres Vælgermøder.

For de andre Tals Vedkommende gav den højtærede Finansminister nogle Oplysninger om, hvorledes Bureauet var kommet til dem, og det takker jeg ham for, idet disse Oplysninger helt igennem bekræftede de Bemærkninger, jeg har gjort derom. Jeg vil nu gerne overfor den højtærede Finansminister udtale det Ønske, at han vil lade hele denne Gruppering af Tal komme til Rigsdagens Raadighed paa en saadan Maade, at vi faa Lejlighed til at se, hvad de egentlig betyde. Hvis de ikke kunne omdeles til Rigsdagen under en eller anden Form, som Bilag til et eller andet, kunde de maaske ved den højtærede Finansministers Medvirkning komme i „Statistiske Efterretninger“, ledsagede af Noter, der angav, hvad hver af de forskellige Ting betyder, saaledes at vi kunne bedømme Værdien deraf. Jeg vil i det hele taget gerne bede den højtærede Finansminister om i Stedet for at give os nogle summariske Tal, som atter og atter kunne blive vildledende, i Fremtiden at bære sig saaledes ad, at han lader os faa selve Materialet med Bemærkninger og Notater til, saa det kan give os paalidelig og ordentlig Kundskab, og vi kunne faa Lejlighed til selv at bedømme,

hvor meget hver af disse enkelte Ting betyder.

Endelig maa jeg endnu i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at den højtærede Finansminister ikke i Dag forsvarede sin Gruppering af de forskellige Skatter, Arveafgift, indirekte og direkte osv. Jeg tænker mig, han maa erkende, at naar disse Opstillinger i Procent skulle benyttes til at belyse om Bevægelsen gaar i Retning af Skatter paa de velhavende Lag i Befolkningen eller ikke, er den Gruppering, han anvendte, misvisende og fører i en ganske forkert Retning.

Et andet Punkt i den højtærede Finansministers Udtalelser, som jeg ikke kan lade være at gøre opmærksom paa, er hans Tale i Foraaret 1910. Den højtærede Finansminister hævdede atter i Dag, at han det Foraar havde haft i Tanken de 9 Mill. Kr., som skulde fremkomme ved Jernbanetaksternes Forhøjelse, og 3 Mill. Kr. i Stempelkat. Jeg tror, man i saa Fald i meget høj Grad maa beklage, at den højtærede Finansminister, som havde saadanne Ting i Tankerne, ikke ogsaa havde dem klart og tydeligt i sine Taler, for det havde han nemlig ikke. I sine Taler, saaledes som disse bleve bekendte for Befolkningen, i hvert Fald i videre Kredse, gennem udsendte Referater, gav den højtærede Finansminister et Billede, som gav Befolkningen det beroligende Indtryk, at der ikke var Udsigt til nye betydelige Skattepaalæg. Og det blev meget skarpt understreget i Modsætning til de efter den højtærede Finansministers Mening ganske fantastiske Betragtninger, som skulde være opstillede af den daværende Finansminister. Den højtærede Finansminister kan ikke komme bort fra, at han paa dette Punkt førte Befolkningen vild ved at give den en Besked, som var urigtig, og derfor er hans Stilling nu, da han bag efter skal handle i Strid dermed, i saa høj Grad ubehagelig.

Endelig sagde den højtærede Finansminister med Hensyn til de Forslag, der nu foreligger som Finanslovsforslag og Skatteforslag, at vi fra Oppositionens Side, fra begge Fløje af Oppositionen, havde betegnet disse med saa ganske overordentlig bitre og skarpe Ord; vi havde kaldt dem for de krasseste Højreforslag. Ja, „de krasseste Højreforslag“ er maaske et bittert